

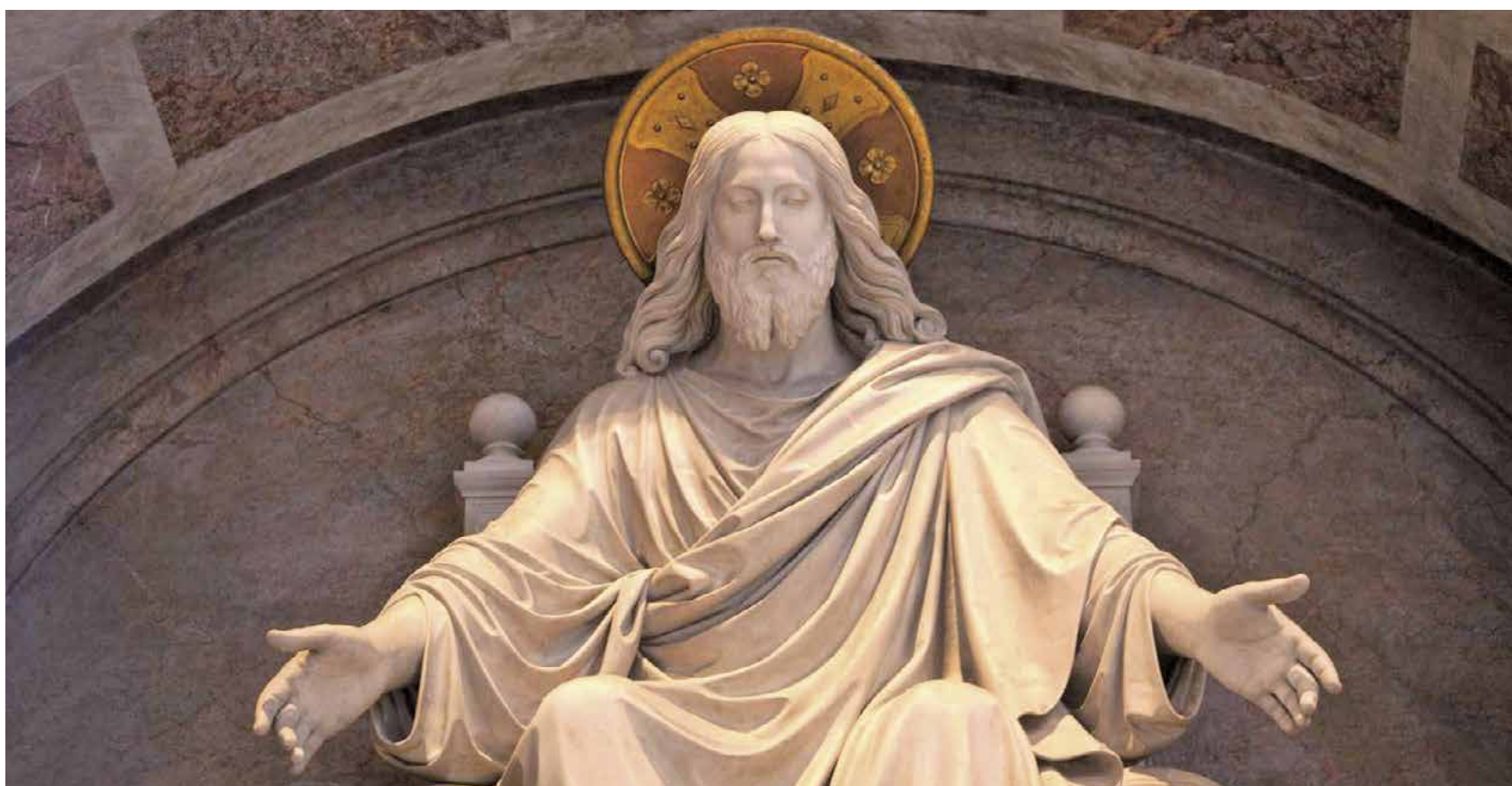
full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Vingui el vostre Regne

Celebrem avui la solemnitat de Jesucrist, Rei de tot el món. Cada dia els cristians preguem amb les paraules que el mateix Senyor Jesús va ensenyar als seus deixebles, i diem sempre: «Vingui a nosaltres el vostre Regne».

Però, què vol dir el seu Regne?, què significa quan diem el Regne? La nostra experiència humana, quan parlem d'aquest tema, un regne, un rei, pensem en els regnes d'aquest món, que són fràgils, fugissers, temporals. I això ens pot portar a confusió quan ens referim al Regne de Déu.

Perquè parlar del Regne de Déu és el mateix que dir que Ell, Crist és el Rei. Que el Regne que demanem és Crist present en nosaltres i en el món, i això és el que avui celebrem. Jesús davant Pilat va confes-

sar: «Tu ho dius, jo soc rei. Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat» (Jn 18,37).

Sí, perquè aquest és el seu Regne: la veritat, la justícia, l'amor, la pau. Certament és un Regne ben estrany per a les nostres mentalitats humanes i per als nostres esquemes i criteris humans. No és, per tant, un regne com els d'aquest món. En aquella conversa amb el governador Pilat «Jesús contestà: la meua reialesa no és d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus» (Jn 18,36).

Déu ha volgut salvar el món, és a dir a cada un de nosaltres i per això s'ha encarnat, s'ha fet home i ha donat la seva vida a la creu i ha ressuscitat. «El qui és la Pa-

raula s'ha fet home, i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14). El seu Regne significa que Ell s'ha implicat en la vida de cada persona i s'ha compromès amb tots i cadascun de nosaltres i en totes les realitats del nostre món. I Ell, Crist, regna des de la creu.

El cristià fa present també aquest regne en el món perquè és un altre Crist. Ens ha enviat a col·laborar amb Ell en el seu projecte de salvació, de transformació del món, però ens cal regnar amb Ell també des de la creu, donant la nostra vida allà on ens ha posat, a la família, a la parròquia, a la societat, entre els amics.

Diguem avui amb fe: «Vingui a nosaltres el vostre Regne», que aquest sigui avui el crit del nostre cor.

ENTREVISTA

Laïcat format i compromès

ÀNGELS CARRIÓ

Fa 10 anys, el germà de l'Àngels Carrió, en Marc, li va proposar de tenir un grup de vida amb joves de la seva edat «per compartir la fe i descobrir que Jesús és en les nostres vides». Des d'aquell moment, a través del grup, les trobades, les formacions i la pregària, l'Àngels va anar coneixent Acció Catòlica General (ACG) de Barcelona —de la qual n'és responsable d'infància—, l'Església i quin és el paper del laïcat. L'Àngels Carrió també acompanya grups d'infants i joves de Santa Maria del Mar i col·labora al SIC.

La tasca a les parròquies és cada cop més clau, i per tant cal tenir un laïcat ben format. El futur de l'Església va per aquí?

D'ençà del sínode hem vist amb més claredat que s'ha de caminar cap a parròquies més participatives, en sortida, més obertes, i el paper de laics i laïques és molt important. Ens hem de responsabilitzar de serveis pastorals, administratius, d'acollida..., però no hem d'oblidar que la vocació pròpia del laïcat és portar l'Evangeli a tots els ambients de la nostra vida: la feina, la família, la universitat, el barri...

Com trebal·leu amb els infants i joves a l'ACG i al SIC, per tal d'integrar-los en la vida de l'Església?

En els grups posen en el centre les seves vides i es pregunten què els està demanant Déu. Quan ells descobren que l'Evangeli està viu i que Déu els parla a ells directament, hi troben el valor i se senten cridats. Cada setmana, marxen amb un compromís per poder aplicar allò que els ha demanat Déu, essent així deixebles missioners pel Regne.

En aquesta renovació, quin és el paper de l'acompanyant?

Per a mi és molt important que un acompanyant no sigui un transmissor de continguts, sinó un transmissor de la seva fe. Hem de donar un testimoni humil i sincer de com Déu ha canviat la nostra manera de viure. I també ser sempre conscients que estem trepitjant Terra Sagrada, que Déu actua en les vides d'aquests infants i joves.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Una gran abraçada

L'esposa i el fill, la jove i els nets, havien escoltat dels seus llavis, moltes vegades, la seva preferència per la imatge de Jesús que corona la basílica de la seva advocació, al cim del Tibidabo. Deia: «M'agrada el Sagrat Cor del Tibidabo: Les mans esteses, els braços oberts i des d'allà ens abraça a tots». Dit i repetit moltes vegades. Era una frase integrada en el capteniment familiar.

Arribat als vuitanta cinc anys, la germana mort trucà a la porta i, envoltat pels seus, traspassà. En aquests moments, quan es perd una entranyable presència com la de l'espòs, el pare, l'avi, en aquest moment d'absència, vivim el misteri de tota vida humana que fa participar del misteri de Déu, un i altre misteri —el de les persones i el de Déu— en ocasions, tan difícils d'abastar i tan propers.

Entre les pertinences més personals, a la carterera de butxaca, hi trobarem una estampa del Sagrat Cor, vella i gastada pel pas del temps, amb una frase impresa: «Sagrat Cor de Jesús, en Vós confio!». Darrera d'aquesta troballa hi ha part de la vida del pare. La seva confiança en el Sa-

grat Cor, la seva confiança en Jesús, en el seu pas sanador per la seva vida, per les nostres vides si estem oberts a acollir-lo, a fer-li espai en el nostre dia a dia. Oberts al seu pas encoratjador per afrontar el pecat, el defalliment i la mediocritat. Saber que l'amic és a prop, que la seva presència és reconciliadora.

L'estampa feia molts anys que anava amb ell, a la butxaca. Ara, amb emoció, la posaren entre els seus dits. L'ha acompanyat durant la vida, ara l'acompanyarà per sempre. «Ningú de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: si vivim, vivim per al Senyor, i si morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que Crist va morir i va tornar a la vida per ser Senyor de morts i de vius» (Rm 14,7-9). Al costat d'aquest sentiment d'acció de gràcies, també vivim un profund i silenciós sentiment d'absència, de dolor i nostàlgia. Sentiments, alhora, de confiança. Sabem, per la fe, on anem i amb qui ens trobarem. L'estampa era prou clara. El Sagrat Cor del Tibidabo, també. Caminem amb confiança. Ens espera una gran abraçada.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Discernir con la lógica del Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

San Buenaventura en un tratado sobre la creación ha expresado que «esta es nuestra lógica», refiriéndose a la cruz. Lo explica el papa Francisco al tratar sobre el discernimiento en la exhortación *Gaudete et Exsultate* (cfr. GE 174), «La felicidad es paradójica y nos regala las mejores experiencias cuando aceptamos esa lógica misteriosa que no es de este mundo, como decía san Buenaventura refiriéndose a la cruz. Si uno asume esta dinámica —dice el Papa— se abre generosamente al discernimiento».

El Señor nos ha trasladado al reino del Hijo de su Amor por Él, por su cruz, hemos recibido la salvación, hemos sido reconciliados para ser admitidos a su presencia, santos, sin mancha y sin reproche (cf. Col 1,12-20).

Se discierne para reconocer cómo podemos cumplir mejor la misión que se nos ha confiado en el Bautismo; implica estar dispuestos a renunciar hasta darlo todo y en el servicio a los hermanos. Con el discernimiento buscamos gozosos el mejor camino para estar en «Casa», realizar la misión que se nos da como hijos, para estar en el Reino del Hijo amado, que por la cruz nos ha abierto las puertas.

En la cruz y en la alegría, en la tristeza y en el gozo, reconozcamos nuestra pequeñez, descubramos la presencia del Señor, respondamos con generosidad y acojamos el consuelo y la promesa que viene de Dios.

Que María, la que escucha la Palabra de Dios y la pone por obra, interceda por nosotras.

Lectures de la missa diària i santoral

21. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. Presentació de santa Maria, vg., al temple. Sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dimarts [Ap 14,14-20 / SI 95 / Lc 21,5-11]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dimecres [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columba (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès. Santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Dijous [Ap 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX). Sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

25. ■ Divendres [Ap 20,1-4.11-21, 2 / SI 83 / Lc 21,29-33]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulenca; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. ■ Dissabte [Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. ■ † Diumenge vinent, l'd'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 2, 1-5 / SI 121 / Rm 13,11-14a / Mt 24,37-44]. **Primer diumenge d'Advent.** Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830), sant Basileu, bisbe i màrtir; beat Ramon Llull, màrtir, terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 5,1-3)

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren: «Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: "Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà.»

Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

Salm responsorial (121)

R. Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor».

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor». / Ja han arribat els nostres peus / al teu lliandar, Jerusalem. R.

És allà que puguen les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,12-20)

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el Regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al Regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescat, el perdó dels nostres pecats.

Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel, com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 23,35-43)

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavat en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit». Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix». Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus».

Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: «¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres». Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal». I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre Regne». Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís».

Lectura del segon llibre de Samuel (2Sam 5,1-3)

En aquellos días, todas las tribus de Israel se presentaron ante David en Hebrón y le dijeron: «Hueso tuyo y carne tuya somos. Desde hace tiempo, cuando Saül reinaba sobre nosotros, eras tú el que dirigía las salidas y entradas de Israel. Por su parte, el Señor te ha dicho: "Tú pastorearás a mi pueblo Israel, tú serás el jefe de Israel"».

Los ancianos de Israel vinieron a ver al rey en Hebrón. El rey hizo una alianza con ellos en Hebrón, en presencia del Señor, y ellos le ungieron como rey de Israel.

Salmo responsorial (121)

R. Vamos alegres a la casa del Señor.

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!»! / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,12-20)

Hermanos:

Demos gracias a Dios Padre, que os ha hecho capaces de compartir la herencia del pueblo santo en la luz. Él nos ha sacado del dominio de las tinieblas, y nos ha trasladado al reino del Hijo de su amor, por cuya sangre hemos recibido la redención, el perdón de los pecados.

Él es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 23,35-43)

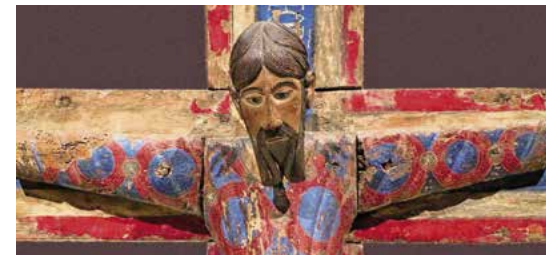
En aquel tiempo, los magistrados hacían muecas a Jesús diciendo: «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos». Uno de los malhechores crucificados lo insultaba diciendo: «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: «¿Ni siquiera temas tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». Y decía: «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu reino». Jesús le dijo: «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso».

COMENTARI

«Senyor, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Majestat Batlló (s. XII), anònim. Talla en fusta. Museu Nacional d'Art de Catalunya (Barcelona)

L'Evangelí d'avui ens recorda el relat de la Passió que vam llegir el passat diumenge de Rams. Aleshores contemplàvem el Crist sofrent, que moria perdonant, en l'espera de la seva resurrecció el matí de Pasqua.

La litúrgia d'avui ens presenta l'escena de la crucifixió, segons sant Lluc, i ens mou a contemplar-la des de l'òptica de la realitat del Crucificat. Hi contrasta la contraposició d'actituds entre, d'una banda, les autoritats, els soldats, i un dels criminals penjats a la creu amb Jesús, i, d'altra banda, el segon dels companys de Jesús a la creu.

Mentre els primers es dediquen a escarnir Jesús ironitzant sobre la seva capacitat de salvar: «si no és capaç de salvar-se ell mateix, com pretén de salvar els altres?», el segon s'hi confia en Jesús.

Els títols que fan servir per referir-se a Jesús són significatius. Les autoritats ironitzen sobre el títol religiós de «Messies de Déu, l'Elegit», expressió de l'esperança en una intervenció de caire religiós. Els soldats ironitzen sobre el títol de «rei dels jueus» que li havia donat Pilat i que figura en el rètol de la creu; ells l'entenen com un cabdill sediciós contra el poder de Roma. El criminal ironitza sobre el caràcter messiànic de Jesús, però no queda clar si l'entén com a títol religiós o polític, o tots dos sentits alhora.

Jesús al llarg de la seva vida ha defugit els títols de messies i de rei que, precisament ara, usen en contra seu. Ell ha preferit el de Fill de l'home, més ambigu i menys conegut, per distanciar-se de les esperances del poble i de les autoritats. Perquè Jesús ha volgut oferir una esperança més fonda que no pas la dels títols humans, ni que siguin de caire religiós.

D'altra banda, el segon company de creu, primer de tot, en comptes de queixar-se del seu destí, reconeix que pateix una pena merescuda a les seves malifetes, com també reconeix la innocència de Jesús. S'adreça a ell pel seu nom «Jesús» com han fet pocs personatges de l'Evangelí, és a dir, ho fa amb confiança i familiaritat. Li demana que es recordi d'ell quan sigui al seu Regne; és a dir, prenuncia la victòria de Jesús més enllà de la mort i li demana un simple record. Obté, però, més que tota la resta de personatges evangèlics, el paradís amb la Vida Eterna de Déu.

Jesucrist és Rei perquè humilment ha triomfat sobre la maldat del món i la mort, i és capaç de compartir la seva victòria amb els seus amics, que comen desinteressadament en ell. Visca el nostre Rei!

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Del dilluns 21 al divendres 25. Participa en la Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dissabte 26, a les 19 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Josep de La Llagosta.

Diuenge 27, a les 12.15 h. Confirmacions a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

Notícies

Confirmacions a Santa Maria de Rubí. El dissabte 29 d'octubre, el bisbe Salvador va confirmar 8 adolescents i joves de la Parròquia de Santa Maria de Rubí.

Inici de ministeri a Vallromanes. El diuenge 30 d'octubre, Mons. Salva-

vador Cristau celebrà la missa a la Parròquia de Sant Vicenç de Vallromanes. En ella, Mn. Francisco Fernández Ateiza inicià el ministeri de rector.

Assemblea general de Mans Unides. El dissabte 12 de novembre, al matí, a la seu de Càritas diocesana de Terrassa i de la Delegació de Mans Unides, a Sabadell, el Sr. Bisbe presidí l'Assemblea general 2022 d'aquesta institució. Va fer la pregària i la salutació inicial i presentà el nou consiliari, Mn. Carles Cahuana.

40è aniversari de l'Ermita de Santa Justa i Santa Rufina. El dissabte 12 de novembre, al migdia, Mons. Salva-

dor Cristau celebrà la Missa a l'Ermita de Santa Justa i Santa Rufina, a Lliçà d'Amunt, en el 40è aniversari de la seva reconstrucció. Després de la celebració eucarística es descobrí la placa commemorativa i el Sr. Bisbe saludà les autoritats i els fidels presents.

90 anys de presència cristiana al barri de Can Palet de Terrassa. El diuenge 13 de novembre, Mons. Salvador Cristau presidí la celebració de l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Josep de Terrassa (en el barri de Can Pa-

let) en el 90è aniversari de la seva creació. En acabar, saludà les autoritats i els feligresos. La Parròquia de Sant Josep, la de la Sagrada Família i la del Roser de les Fonts han celebrat aquest aniversari.

Agenda

Cadena de Pregària per les Vocacions. Aquest diuenge dia 20 correspon a la diòcesi de Terrassa. Se'ns convida a fer una estona de pregària per les vocacions al sacerdocí, al diaconat i a la vida consagrada. Es pot comunicar a: www.cadenadepregaria.cat. A la Catedral: Vespres vocacionals a les 19 h.

Conferència. Mn. Francesc Jordana, «Gràcia i llibertat. Com superar el pelagianisme i el semipelagianisme». Lloc: Casa Abacial del Monestir de Sant Cugat. El dijous 24 de novembre a les 20.30 h.

Curset de Cristiandat. Entre els dies 8 i 11 de desembre s'organitza el següent curset a la diòcesi. Les persones interessades poden trucar a Marnel Abad (t. 639 772 560).

Concurs Bíblic. La nova edició del Concurs Bíblic per a escoles i parròquies té com a tema: «Descobreix els fruits de la llavor de la Paraula que et farà ser una bona persona (Mc 4,1-20)». Més informació: www.concursbiblic.com

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Venga tu Reino

Celebramos hoy la solemnidad de Jesucristo, Rey del Universo. Los cristianos rezamos cada día con las palabras que el mismo Señor Jesús enseñó a sus discípulos, y decimos siempre: «Venga a nosotros tu Reino».

Pero ¿qué significa su Reino?, ¿qué significa cuando decimos el Reino? Nuestra experiencia humana, cuando hablamos de este tema, un reino, un rey, pensamos en los reinos de este mundo, que son frágiles, pasajeros y temporales. Y esto puede llevarnos a confusión

cuando nos referimos al Reino de Dios.

Porque hablar del Reino de Dios es lo mismo que decir que Él, Cristo es el Rey. Que el Reino que pedimos es Cristo presente en nosotros y en el mundo, y esto es lo que hoy celebramos. Jesús ante Pilato confesó: «Tú lo dices, yo soy rey. Yo he nacido y he venido al mundo para dar testimonio de la verdad» (Jn 18,37).

Sí, porque éste es su Reino: la verdad, la justicia, el amor y la paz. Ciertamente es un reino extraño

para nuestras mentalidades humanas y para nuestros esquemas y criterios humanos. No es, por tanto, un reino como los de este mundo. En esa conversación con el gobernador Pilato «Jesús contestó: mi realeza no es de este mundo. Si fuera de este mundo, mis hombres habrían luchado para que yo no fuera entregado a los judíos» (Jn 18,36).

Dios ha querido salvar al mundo, es decir a cada uno de nosotros y por eso se ha encarnado, se ha hecho hombre y ha dado su vida en la cruz y ha resucitado. «El que es la Palabra se hizo hombre, y ha habitado entre nosotros» (Jn 1, 14). Su Reino significa que Él se ha implica-

do en la vida de cada persona y se ha comprometido con todos y cada uno de nosotros y con todas las realidades de nuestro mundo. Y Él, Cristo, reina desde la cruz.

El cristiano hace presente también ese Reino en el mundo porque es otro Cristo. Nos ha enviado a colaborar con Él en su proyecto de salvación, de transformación del mundo, pero necesitamos reinar con Él también desde la cruz, dando nuestra vida allá donde nos ha puesto, en la familia, en la parroquia, en la sociedad, entre los amigos.

Digamos hoy con fe: «Venga a nosotros tu Reino», que éste sea hoy el grito de nuestro corazón.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

